

Michaela Procházková

Příběh mého prapradědečka

Můj prapradědeček se jmenoval Václav Kamínek a narodil se 08. 11. 1881 v Ovčárech u Kolína do rodiny místního sedláka. I přes to, že vyrůstal v rodině, která měla rozsáhlé polnosti, se vyučil zedníkem. Jako zedník se podílel i na stavbě divadla a mostu přes Labe v Kolíně.

Za II. světové války působila na Kolínsku politická strana Sociálně demokratická, která byla zapojena do protifašistického odboje. Prapradědeček se stal jejím členem a to se mu stalo 2. března 1943 osudným. Byl zatčen a posléze převezen do Malé pevnosti v Terezíně. Tam následkem způsobu žití či nežití prodělal zápal plic a růži v obličejí. V té době mu bylo již 62 let a jeho zdraví bylo značně podlomené. Vězni museli v táboře pracovat a tak i prapraděda měl úkol v bramborárně, škrábat brambory. To nikterak jeho zdravotnímu stavu nepomohlo. Byla to práce v mokru a v zimě. V Terezíně byl do konce roku 1943, potom byl převezen na Pankrác. Německá okupační správa v pankrácké věznici za 2. světové války zřídila vyšetřovací vazbu německé kriminální policie - gestapa. K nemilosrdným rozsudkům docházelo v místnosti s rozlehlým stolem, za nímž seděl lékař a „soudci“ – lidé rozhodující o životech druhých. Tady tak nedůstojně skončily životy tolika lidí – tolika mnohdy nevinných lidí!

V roce 1944 31. května je nečekaně propuštěn, aby byl 01. 10. 1944 znovu zatčen a souzen v Litoměřicích. Litoměřický koncentrační tábor byl zřízen jako zdroj pracovní síly pro sousední nacistickou podzemní továrnu Richard v bývalých dělostřeleckých kasárnách Čsl. Armády. Tábořem prošlo asi 14 000 vězňů. Protože prapraděda byl zedník, hodil se na zednické práce. Panovaly zde nelidské podmínky a prapraděda zde musel přežít.

Syn prapradědy můj pradědeček MUDr. Josef Kamínek to nehodlal nechat jen tak a spojil se soudcem, který prapradědu obhajoval u soudu v Litoměřicích a ten mu, pro záchranu otce poradil, aby poslal otcovy lékařské zprávy vězeňskému lékaři. Podařilo se a prapraděda byl „dvakrát“ vyřazen z pochodu smrti a tím mu onen vězeňský lékař zachránil život. Prožil si krušné chvíle, vůbec netušil, jestli přežije. Štěstí stálo na jeho straně „přežil“.

Dne 28. 04. 1945 je propuštěn, vyhublý váží 52 kg, ale svobodný. Ještě 10 let po propuštění může hospodařit a žít v Ovčárech. Zemřel v březnu 1955.

V každém případě, i když Terezín nepatřil mezi nejhorší koncentrační tábory, protože zde nebyly plynové komory a pozdější uvěznění na Pankráci a v Litoměřicích muselo být pro prapradědu velmi psychicky vyčerpávající a my musíme doufat, že se nic podobného již nebude opakovat.

Jméno: Michaela Procházková
Věk: 14 let
Kategorie: 1. kategorie
Datum narození: 22. 10. 2002
Adresa: Spojovací 64, 280 02 Ovčáry
E-mail: vlckova@sater-projekt.cz
Adresa školy: 3. ZŠ Kolín, Prokopa Velikého 633, 280 02 Kolín IV
Třída: 8. B
Učitel: Mgr. Jolana Sýkorová